

125128801

అట్లయంచు మహావల్లభీయులు జహావాయంచు సత్కైస్తవుల
 పుల్లజ్జుక్షుడుటంచు వైష్ణవులు శంభురిడంచు శైవులసదా
 ఇల్లసంచున గొల్కనెల్లరను నాయుల్లగ భాగ్యుడిసం
 పల్లభంచు తాసంగి జోయ పరమాత్మిండాక్కడే చూడుడే.
 భావసంకుడ్డి కల్లటో భక్తియగును
 పుణ్యకార్తలు చేయుటో పూజలగును
 పరుల కుపకారమొసగుటో తపసుయగును
 మరువ బోకు డిటువంటి మంచితోట

ప్రేమ స్వరూపు ఆరా!

ప్రపంచములో ప్రతికళామూల్యము, జీవితములని ప్రతిక్షణములను
 దేహమునందలి ప్రతి అణువులను నిరంతరము, అడుగడుగునకును సాక్షిత్వంపజే
 యునది ఆత్మతత్వమే. మానవునకు మరొకపేరు మనస్సు. మనసు కలవాడే మానవుడు
 మనస్ తేకున్న మనిషి కాడు. అయితే అట్టి మనసు యొక్క తల్పాన్ని గుర్తించటమే మా
 నవుని ప్రధానమైన లక్ష్యము. రసవర్ధకమైన సకల కళాజాల భూతమే మనస్సు. ఇది
 జీవునకే ఆసనము. ప్రేమ తత్వమునకు సింహాసనము. సమస్త కష్టములకు మనస్ కార
 ణము. మనస్సును పవిత్రమైన భావములతో నింపినప్పుడే మనిషి కాగలడు.

మానవుని యొక్క పరమ లక్ష్యమేమిటని, గమ్యమేమిటని, పరమార్థమే
 మిటని ఎవరికి వారు ఏ చారణా పలుపుతూ వుంటారు. ఈ మానవత అనే పదము నందే
 యితని యొక్క గమ్యము, యితని యొక్క లక్ష్యము, యితని యొక్క పతమావధి యిది
 వుంటున్నది. హా. అజ్ఞానము, న-లేకుండా, వ-వర్తించుటము. అజ్ఞానము లేకుండా
 వర్తింజేవాడే మానవ అనే పదముకు అర్థము. అయితే అజ్ఞానమనగా ఏమిటి?
 దేహమే నేనని భ్రమించి, దేహమేనే వరించి, దేహమేనే ప్రధానమైన లక్ష్యము నందు ఘ
 చుకోటమే అజ్ఞానము. దీనికి విరుద్ధమైన మార్గములో దేహాననను, దేహితత్వమేనాది
 తేహాయొక్క లక్ష్యమే నా యొక్క గమ్యము అని విశ్వసించటమే జ్ఞానము. దేహాధారిత
 న రూపమే దేహము. ఈ దేహము కేవలము వస్త్రము మాత్రమే. వస్త్రము తొనుకొందుకా
 ఈ వస్త్రమును ధరించిన వాడే తాను, ఈ దేహమే నేనని భ్రమించటము చేత మమ
 త్యము, అహంకారము, ఆడంబరము యావిధమైన అసభ్యమైన గుణములకు గురౌ
 తున్నాడు మానవుడు. కనుకనే అనేక జన్మలనుండి యొ యొక్క మమత్వము అహంకార
 ము తనలో గాఢముగా చేరిపోటంచిత మానవుడు తన దివ్యత్వమును గుర్తించుకో

125128802

లేకపోతున్నాడు. ఈ దుర్లభముల చేతను, దురలోచనల చేతను, మమత్య అహంకారముల చేతను తన యొక్క డివ్యస్వరూపాన్ని తెలుసుకోలేకపోతున్నాడు. ఈ కరుడు కట్టుకొని వున్న యోమమత్యము సులభముగా మనము పరిశుద్ధము చేయుటకు సాధ్యముకాదు. ఇది జపములచేత గాని, తపములచేత గాని, జ్ఞానములచేత గాని, భజనలచేత గాని, యేవిధమైన కర్మలచేత మూలివృక్షము దూరమయ్యోది కాదు. ఇవి కేవలము ప్రేమకు కొన్ని వుపాంగములు మాత్రమేగాని, నిజమైన ఆధారము ప్రేమయే. అంగములచేత యేవిధములైన కార్యములైనా సాధించవచ్చుగాని, అట్లుచేత్యమును మనము సాధించుటకు సాధ్యము కాదు. ఖలే యో అంగములు సత్యర్మలచరించే, సత్త్వవర్తనలో ప్రవేశించి, సత్య మార్గమును అవలంబించుటమే జిని? సరైన లక్ష్యము. తుకారాం చెప్పాడు రామా! నేను హనుడను, అంగహనుడను, జినుడను అన్నాడు. అనగా యితను అంగహనుడనుకాదు. సత్యంగములు వుండి నప్పటికి తాను జినుడను అంగహనుడను అని అనుటలో ఒక అంతరార్థము వుంది. సేవ చేయని యో అంగములు కేవలము పోనమైనవి. మంచి కార్యములు చేయని యో అంగములు కేవలము బెని వాటిలో సహనము, నాటు కన్నులున్నవిగాని నిన్ను చూడలేకపోతున్నాను. కనుక నేను కన్నులుండి గ్రుడ్డివాడేగానో నేను కృష్ణిలో కూడినవాడనుకాను. చెవులుండి చెవిటి వాడనై వాయగాను గాని నీ యొక్క మధురమైన వాక్యాను వినితేకపోతున్నాను కనుక చెవిటివాడనో. హస్తములున్నవి కానీ నీ యొక్క సేవలో యివి ప్రవేశపెట్టులేకపోతున్నాను. కనుక నేను హస్తములుండి కూడను అంగ హనుడనో. నాలుక వున్నది ప్రయోజనమేమిటి? కప్పు నాలుక వలె కడలు తున్నది గాని నీనామ చేతన నాలుకపై నాట్టువూడించలేకపోతున్నాను. కనుక నాలుక వుండి కూడను నాలుక తనివాడనో. ఇలాంటి మనవ జీవితమందు సమస్త అంగములు కూడను సత్యర్మలలో ప్రవేశపెట్టి సత్త్వవర్తనలో ప్రవేశపెట్టి సాధ్యమగు గానించుకొనినకి యింకాక ఉప మార్గముగా ప్రవేశపెట్టింది.

కానీ మానవత్వములో రెండు విధములైన లక్షణములు వుంటున్నాయి. తనను తాను మంచినను, గుణవంతునిగను, తెలివి తేటలు కలవానిగను విచారించుకొని శ్రమించుటము యిది ఒకవిధమైన సామన్యలక్షణము. ఎదుటి వాని యందున్న మంచి గుణములను, మంచి భావములను, మంచి ఆదర్శమును, తెలివితేటలను ఆశీనంబించి సంస్కారిక లక్షణము రెండవది. ఎదుటి వాని యొక్క మంచిగుణములను, ఎదుటి వాని యొక్క మంచి లక్షణములను, ఎదుటి వాని యొక్క తెలివితేటలను, ఆదర్శమును మనము గుర్తించవలసినది ప్రధానమైనది. ఇట్టివారు లోకములో చాలా అరుదు.

ఖలే యిట్టి పవిత్రమైన ఆదర్శములను గుర్తించి, తాను అనుభవించి అనుభవము లందించి, ఆనందమును పంచుకొని వుండుటను, వాడే జీవన రెండుపలు

125128803

సంవత్సరములకు పునర్జన్మ పాలస్త్రేన్ అనే శాస్త్రము లోపల నజరత్ అనే గ్రామములో మేరీ జోసెఫ్ బు బివిం చుతూ వుండేవారు. అది కలకాలము, రోమన్ చక్రవర్తి ఆధ్వనసారంగా ప్రతి మానవుడు కూడను తన యొక్కవరును జనాభా తెక్కలల్ చేర్చుకోవాలని ఆదేశము. ఈ విధముగా జనాభాలో తన యొక్కవరును చేర్చుకునే నిమిత్తమై అనేక గ్రామములనుంచి బెరలిన్ హామ్ అనే పట్టణమునకు ప్రయాణమై వెళ్లారు. ఈ సమయములోపల మేరీ జోసెఫ్ బు కూడను వెళ్లవలసి వచ్చింది. అప్పుడు మరొక నవమూసములు. ఆమెకు నడక కష్టముగా వుంటుంది అని భావించి జోసెఫ్ ఒక నాడిదను యర్వటు చేసి దాని పై యామిను కుళ్ళాటిత్తి ప్రయాణము సులువుతూ వచ్చేడు. ఈ బెరలిన్ హామ్ పట్టణానికి చేరేటప్పటికి సాయంత్రం అయింది. అప్పటికే అనేక గ్రామములనుండి వచ్చిన ప్రజలు యు సత్రము కూడా బాగా తేక, వాట్రడ కమునందు ఒక్క మానవుడు నివసించడానికి కూడను వదిలిన స్థితిలో కిట్టెట అడుతుండాది. సత్రము యజమాని అలసి పోయిన మేరీని చూచాడు. కానీ ఒక పశువుల కొట్టములో వారికి అనుకూలమైన రోతిగా తాను యర్పరచి యారాత్రి యిక్కడ నిలమని చెప్పాడు. అది 24వ తేదీ డిసెంబరు రాత్రి. తెల్లవారితే 25వ తేదీ. పుష్కండుకు ఒకటికి మధ్యలోపల మేరీ ఒక శిశువును ప్రసవించింది. బిడ్డను వుంచుటకు ఏదోర్థములు గానీ, బట్టలుగానీ తేక పోయినవి. ఆ పశువుల కొట్టము లోపల పశువులకు తిండి పెట్టే ఒక బుట్టు వున్నది. ఆ బుట్టులో మెత్తని గడ్డివేసి దానిపైన ఒక బుట్టును పరచి ఆ బిడ్డను వుంచించి. ఒకటి రెండు దినముల లోపల యా జనాభా తెక్కలల్ తమ పేర్లు ఎక్కించి అక్కడనుండి తిరిగి న జరత్ గ్రామానికి చేరుతున్నారు.

ఆ పిల్లవానిని మేరీ చాలా ప్రేమతో పెంచుతూ వచ్చింది. మేరీ చాలా భగవంతుని భక్తురాలు. చిన్నప్పటినుండి భగవంతుని కథలు చెప్పటము, దయ ప్రేమ, త్రిగమ యి త్తది సద్గుణములను బోధిస్తూ వచ్చింది. దినదిన ప్రవర్తన మునుపై యా బాబుకు పెరుగుతూ వచ్చేడు. పుష్కండు సంవత్సరములయ్యుట పుటికి యూదులకు ఒక ప్రత్యేకమైన పండుగ వచ్చింది. జరూసెలం లోపల గొప్ప మత్సవాలు జరుగుతూ వచ్చాయి. దానిని దర్శించే నిమిత్తమై మేరీ, జోసెఫ్ యా బోసెనని తనకు కాని జరూసెలం పోయారు. వేలాది ప్రజలు చేరి దాని నడుచుటకు కూడను వదిగాని దినము లో కిక్కిరిసి వున్నది జరూసెలం. ఈ వింతలను, విచిత్రములను పోకిరించు చూ యా మేరీ జోసెఫ్ బు బివిం చు మరచేసారు కొంతవేపు. ఈ లోపల చూసుకుంటే బోసెన అక్కడ కనుపించలేదు. మేరీ జోసెఫ్ బు ప్రతి వేధి కూడను ఒక్కొక్క వ్యక్తిని పరికిస్తూ వెతుకుతూ వచ్చారు. చాలా బాధ పడ్డారు. బిడ్డను కనుపించక తపించారు. కడపటికి నిరాశ చెంది జరూసెలంలో మందిరము లోపల ప్రవేశించి చూడమని లోపలకు వెళ్లారు. అక్కడ తమ గురువు వుపదేశిస్తున్న ప్రాపదకములో

125128804

ముందు కూర్చొని శ్రద్ధతో వింటున్నాడు జోసె. బిడ్డను చూచేటప్పుటికి ఆనందమతో బాటు దురిశ్చయం కూడను కలగింది. బిడ్డను కరచుకొని 'నాయనా ఎంత కష్టపెడితివి ఎందుకు చెప్పలేదు. నోకోస్తా నేను అనేక విధముల కూడను తిరిగి చాలా బాధ పడు తున్నాడు'. మొట్టమొదటి ఎదము జోసె చెప్పినది యిదియే. 'అమ్మ! ఏమిటి నీ పిచ్చు. నా తండ్రియైన దేవుని దగ్గర నేనుంటే నానిమిత్తమై నేవు భయపడటం ఎందుకు నా తండ్రి దగ్గర వున్నాను గాని ఏరాయి చూచు లేను కదా! దొనిని బట్టి చూడగా జోసె కు ఒక తండ్రి అనే భగవంతుడు వున్నాడు. తండ్రి కుమారుడు తాను అనేవిషయము స్పష్టము చేశాడు. సరే ఆ పుత్రువము చూచు కున్నారు. నీ జరక్ గ్రామమునకు తిరిగి వెళ్లారు. అప్పుటి నుండి జోసె తన తండ్రికి కష్టపనిలో కాంత సహాయము చేస్తూ వచ్చి డు. ఈ విధముగా చేస్తూ చేస్తూ రాగా తల్లి బాధనలు తన వృద్ధయమున నోటుకొని హాగా ముష్టి సంవత్సరముల వరకు పెరిగాడు. తండ్రి మరణించగానే తల్లిని శాంతప రచి అనేక విధములగా వేడంతమును ఆమెకు బోధించాడు. తల్లిని దివార్లటము కాక, తాను తల్లి దగ్గరనుండి అనుమతిని కోరాడు. అమ్మ! భగవంతుడు మానవ దేహ మును యిచ్చినది కేవలము మానవులకు సేవ చేసే నిమిత్తము. దీనులను, దిక్కలని బోడి తుత్తిన మానవులను కాంతవరకు రక్షించి వారికి సరైన డైరీ సాహసములను అందిం చాలి. అట్టి సేవలో నేను పాల్గొనే అనుమతిని యివ్వమని కోరాడు. తల్లి అనుమతి యి వ్వక తప్పలేదు. నిర్భంధముతో అనుమతి యిచ్చింది.

అట్టిడ నుండి బయట దేరాడు. జోర్డాన్ లోపల స్నానము చేశాడు.

యోహాను అనే గురువు దగ్గరకు హాయి దొక్కను బూనిడు, దట్టమైన అరణ్యములో ప్రవేశించి చాడు. నలభై దినములు కష్టినమైన దొక్కతో తాను భగవంతుని ప్రార్థించాడు. మూడు విధములైన ప్రార్థనలు తాను సల్పాడు. ఒకటి సర్పలను ప్రేమించే సమయము తనకు ప్రసాదించమన్నాడు. ఎవరో మున్నును, ఎవరు ఎంత బాధించినప్పటికి నేను దొనిని సహించి, భరించే శక్తి సామర్థ్యములను అనుగ్రహించమన్నాడు. మూడవది నేవు ఆను గ్రహించిన యీ దేహాన్ని నీ నిమిత్తమై అర్పించమని గావించుటకు నాకు ప్రసాదించమన్నాడు. నలభై దినములు ఉడుచిన తరువాత దొక్కను పూర్తిగా తినుచుకొని నాకు భగవంతుడు యీ శక్తిని అందించాడనీ విశ్వాసముతో తాను బయటకు వచ్చాడు. కోబర్ హెం అనే గ్రామము చేరుకున్నాడు. దొనికి సమీపములోనే వుంటున్నాది వట్టి అనే నదీ తీరము. ఆ తీరము దగ్గరకు వచ్చేటప్పుటికి అనేకమంది తెస్తలంతో సొతతో నిస్పృహతో చాలా విచారగ్రస్తుత్తి వుండటం చూచాడు. దురిశ్చయమైన వారిని చూచినప్పుడు వారిని విచారించటము, దుశ్చయమునకు కారణము యేమిటా తెలుసుకోటము దొని నివారణ గా వించటము తన యొక్క ప్రాణన కర్తవ్యముగా గుర్తించు తున్నాడు. అప్పుడు తమకు సంభవించిన విచారము విస్మయించుకున్నారు జోసె దగ్గర. తెండు

125128805

దినముల నుండి మేము యింత ప్రయత్నించి నప్పటికి ఒక్క చోటైనా మాకు లభించలేదని మొరపెట్టుతున్నారు. అందులో ప్రుణానపైన దిస్తవాడు పటరును దగ్గరకు తీసుకు వెళ్ళవలసివచ్చింది. అందులో మనము నదిలో ప్రయాణము చేయవలసిందిగా చెప్పాడు. దానిలో చాలా కాలం దూరము బయలుదేరి 'యాస్థలములో మరు వల వెయిండి కవలసినన్ని ముకు లభిస్తాయని చెప్పాడు. వారు జీవితములో యెన్నడు కూడను కని విని యెరుగని అన్ని చెప్పలు వాలో లభించాయి. ఆ దిస్తవారు అమితానందము చేత జీవనమును క్రొత్తగా చూచుకొని మనుషుల యొక్క మర్మము కాదు చెప్పల యొక్క నది యొక్క మర్మములను గుర్తించుకున్నవాడు మనము అని ప్రశ్నించారు. అప్పుడు తాను వారికి చెప్పిన 'జవబు' నను ప్రమరణాన్ని స్థాపించాలని సంకల్పించు తున్నాను. ఇది మా తండ్రి యొక్క ఆశ్చర్యం. దీనికి ప్రణానపైన స్థంభములుగా మీరు నిర్మించారు అని ఆనాటి నుండి యీ దిస్త వారలకు అనేక విధములైన వేదాంత బోధలు సలుపుతూ వచ్చాడు.

మానవ జీవితము చాలా పవిత్రమైనది. చాలా విలువైనది. మనము కాపాడుకో తగినది. ఇందులోనే భగవంతుని మనము గాంచవలసినది. ఇటువంటి దిస్తవైన మానవత్వమును వృద్ధము గావించుకోవడం సరియైనది కాదని ఆ దిస్త వారలకు బోధిస్తూ వచ్చాడు. ఒక కథావారణము చెప్పాడు. నదిలో చాలా తీవ్రమైన జలముచేత ప్రవాహము జరుగుతూ వుంది. ఆ జలములో చిన్న చిన్న చెప్పలు కూడను పైన తేలుతూ ఆకు తూ ఆనందముగా జీవితము గడపుతూ వుంటాయి. అదే జలములో గొప్ప శరీరము కలిగినవి నుగును విడచినప్పుడు ఆవినుగు నటిలో మునిగి ప్రాణము కోల్పోతుంది. చిన్న ఆకారము కలిగిన చెప్ప యింత వేగముతో వున్న జలములో తాను అడుతూ పాడుతూ ఆనందముగా తన జీవితమును సంరక్షించుకుంటూ వచ్చింది. ఇంత పెద్ద శరీరము కలిగినప్పటికీ యీ వినుగు జలము లోపల ప్రాణమును నిలుపుకోలేక పోయింది. దీనికి కారణం యేమిటి? జలములో వుండిన దానికి యీత లెక్కవసరము గాని ఆకారము అవసరము కాదు. అదే విధముగానే మానవ జీవితము కేవలము పాండిత్యముగానే వెదొండముగాని, ప్రాణముగాని ప్రాణము కాదు. సంసార సాగరములో వుండిన మానవునకు దీనిని సంరక్షించుకునే దైవము యొక్క ప్రేమ అనే యీతను మనము సాధించాలి. ఏ వేదాంతము తెలియనప్పటికిని భగవత్ప్రేమ ఒక్కటి వుంటే యీ భగవత్ప్రేమ సంసార సాగరముందు మనము సుఖముగా జీవించగలము. భగవద్విశ్వాసము తొనిపాడు ఎంతటి గొప్ప పండి తుడైనప్పటికి, గొప్ప పేరు సంపాదించినప్పటికి బుడి బాష్ట్రమైన ఆడు బరములొగాని యిందులో ఆనందాన్ని తాను అనుభవించలేడు.

దేవము నీటి బుడగ వంటిది. దీనిని అధారము చేసుకుని మనము జీవించగలము అట్లేనమే. కొవ్వన మనము దేనికోసం జీవించాలంటే ఆ దేవాని ద్వారానే నిమిత్తమై యీ దేవమును పొందించుకోవాలి. కనుక దేవా సంరక్షణ అనిది దేవమైన లక్ష్యము నుండు

125129806

కొని దేహ సంరక్షణ గాంచి కులాల గాని దేహాని మరచి దేహసంరక్షణ మనెడి పూర్ణ అజ్ఞాన మని బోధించాడు. చక్కెర చిన్న పరమాణువుగా వుంటుంది. ఈ అణువు యిసుకలో జల్లినప్పుడు యింతటి మేధాశక్తి వంతైనప్పుటికిని దానిని ప్రత్యేకముగా విభజించి యిసుకను పేరు చక్కెరను పేరు చేయటము ప్రయత్నించినప్పుటికి విఫలమై పోతాడు కానీ యిట్టి మేధాశక్తి తేక వాయిదపుటికి ఆన్ను బొమ్మ ఆ యిసుకలో ప్రవేశించి యిసుక ను పేరు చేసి చక్కెరను మాత్రమే హైకరించి ఆనందముగా అనుభవిస్తుంది. ఈ బొమ్మ చక్కెర రుచి ఎరిగినది కనుక ఆ చక్కెరను స్వీకరించి యిసుకను పేరు చేస్తూ వచ్చింది. అట్లుంటే నిత్య నిత్య విషయ పరిశీలన శక్తి లేని మానవుడు యీ పవిత్రమైన మార్గము లో ప్రవేశించ లేడు. కనుక ప్రతి మానవుడు యేది నిత్యము, యేది అనిత్యము అనేది మానవు సుత్రించటానికి ప్రయత్నించాలి. ఈ నిత్యనిత్య విషయ పరిశీలనో మానవుని ప్రధానమైన ధ్యేయం. అటువంటి పవిత్రమైన శక్తి కలిగి కూడను మానవుడు యీ విషయ గా శక్తిలో ప్రవేశించక కేవలము జుకవిధమైన అవ్యయకత్యము లోపల భౌతికము నే ఆశించి తన జీవితమును వృధాచేసుకొను చున్నాడు.

ఈ దేహము దేహాని విత్తమై యున్నది నది గాని కేవలము దేహ నిమిత్తమై యున్నది నది కాదు. సత్యమునకు మనము వెరచవలె ను గాని, అసత్యమునను గాని, అధర్మమునను గాని యే మాత్రము వెరచరాదు. సజ్జను మనము పాటించాలి. ధర్మము మనము ఆచరించాలి. శైర్వములో యీ దురిశ్చయము ఎదుర్కోవాలి. మన విరోధులను కూడా ప్రేమించాలి. కనుక ఈ సర్వధర్మమునే తత్వము లోపల సర్వసమానమైన ప్రేమనే ప్రధానముని బోధించాడు. ప్రేమలేక జీవితము లేదు. ప్రేమయే పరమాత్ముడు. ఇట్టి పరమాత్ముడు ప్రేమస్వరూపములో మన ఎదుట వుండినప్పుటికి అట్టి పరమ సజ్జను సుత్రించు కోలేక కేవలము ద్వేషము, అసూయ అలాంటి దుర్గుణముల లోపల యీ ప్రేమను ప్రవేశపెట్టు తున్నాము. బిడ్డలలా కేవలము స్వార్థము, స్వప్రయోజనము నిమిత్తమై యున్నది నది కాదు యీ ప్రేమ. ఈ ప్రేమ పరమాత్ముని నుండి వచ్చినదో ఆ పరమాత్ముని ప్రేమింటే నిమిత్తమై ప్రేమ నందించాలి. అంతే కాని యీ ప్రేమను స్వార్థప్రయోజన నిమిత్తమై ప్రవేశ పెట్టటము అది మహా దుర్నిర్ణయమని కూడను బోధించాడు. మనకు వుపకారము చేసిన వానికే వుపకారము చేయటము గాఢతనము కాదు. అపకారము చేసిన వారికి కూడను వుపకారము చేయాలని బోధించాడు

ఉపకారం నుపకారము
 విపకారము గాదు చేయ వివరింపంగా
 అపకారం నుపకారము
 సేపమిన్నక చేయ వాడె నేర్పరి సుమతీ.

అన్నారు. కనుక ఎవరిని ద్వేషించటానికి పూనుకో కూడదు. ఇవన్నియు కూడను అన్నియు

125128807

ధములందు, అన్ని మతములందు వుండిన సమత్వము ఒక్కటే. భగవద్గీతలో కూడను అదృష్టా సర్వ భూతానాం అందరిని మిశ్రులుగా చూచుకోవాలి. శత్రువులలో కూడను మిత్ర త్వము అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. ఈ విధమైన భాధ నిత్యము తెల్లవారి సాయంకాలము వరకు చెస్తవారికి చేస్తు వచ్చుడు. వరు యీ విధమైన భాధలు అనుసరిస్తూ జీవనంపైన అమితమైన నమ్మకమును పెంచుకుంటూ అతన్ని ప్రేమిస్తూ కాలము గడపుతూ వారికి కవలసినంత చేపలను అభివృద్ధి గావించుకుంటూ వారి యొక్క జీవితమును ఆనందముగా గడపుతూ వచ్చారు

ఈ విధముగా చెస్తవారలకు అమితమైన చేపలు లభించి ఎక్కువ సంపాదన చేస్తున్నారు అనే విషయమును సుర్మించుకొని Tax collector మార్గాలు అక్కడకు వచ్చుడు. ఈ Tax collector ను చూచేటప్పటికి చెస్తవారు ఏమున్నో పాతూ వచ్చారు. వారికి ధైర్యమును భాగించాడు. సజ్జను చెప్పి Tax మనం కట్టితిగాని దొరికి వెరచి మనము పరుగెత్తుటము యిది కవలము ఎలవోనత అని వారికి భాగించాడు. ఈ విధముగా వారిని గట్టిగా నిలపేటప్పటికి యీ మార్గాలు అక్కడకు వచ్చి యీ జీవన భాధలనంతా తోను అర్థము చేసుకొని అతని? సమస్యలంతి తోను కూడను యీ చెస్తవారితో ఒక భక్తుడుగా మారిపోయాడు. దినదినమునకు జీవన యొక్క ప్రభావము చాలా పెరుగుతూ వచ్చింది. ఇవి అన్ని దేశములందు, అన్ని విషయములందు కూడను కొంతమంది అసూయా పరులు అభివృద్ధి అవుతూ వుంటారు. కొంతమంది పేదాధిపతులు యిదని ప్రభావము పెరగటం చూచి వారి? అసూయ పెరిగి పోయింది. ఇది అన్ని దేశములందు వుండిన తీరని తొగమే, దొరికేన ఆధారము చేసుకొని రాజద్రోహగా అనేక రకములుగా అతనిని హింసించుటానికి ప్రయత్నించారు. ఎన్ని విధములుగా అతనిని హింసించి నప్పటికిని అతను సత్యమార్గమును తప్పుక, ధర్మమార్గమును బీడక ప్రేమ దుర్గమునంబో తన జీవితము అంతము చేశాడు. తోను భగవంతుడు పంపించిన దూతగా తోను విచ్చసించాడు. I am the messenger of God అనేది బహిరంగముగా కూడను తోను తెలుపుతూ వచ్చాడు. నేనొక్కడనే కాదు. మీరందరు భగవంతుని వెంసించుటకు అని చెప్పాడు

ప్రతి మానవుడు యీ ఆకారము ధరించి యీ లోకానికి రావటానికి కేవలము భగవంతుని దూతలుగానే విచ్చసించాలి. ఏదో ఒక కారణము వేకుండా యీ కార్యము జరుగదు. ఈ కారణము ఆ కర్మకు మాత్రము తెలుసుగాని యితరులకు అర్థం కాదు. ఒక్కొక్క మానవుడు ఒక్కొక్క ఆదర్శవంతమైన జీవితమును అందించటానికి ప్రయత్నించాలి. కనుక ప్రతి మానవుడు నేను భగవంతుని యొక్క దూతననే విశ్వాసము చేత యీ ఆదర్శవంతాన్ని లోకానికి అందించటానికి ప్రయత్నించాలి. ఎప్పుడు నేను దూతను అనేవిశ్వాసమును తోను అభివృద్ధి పరచుకున్నప్పుడు

125 128808

స్వార్థమును, స్వప్రయోజనమును త్యజించాలి. అప్పుడే తాను ఆదర్శాన్ని అందించటానికి అర్హుడౌతాడు. ఇది అంత సులభము కాదు. అయినప్పటికైనీ భగవంతుని అనుగ్రహము చేత ఎంత వరకూపైనా సాధించటానికి వీలవుతుంది. త్రమత్రమేణా యా భావములో జీవితాన్ని గడుపుతూ గడుపుతూ సత్కర్మ కార్యవరకు గాఁబడి చేస్తూ వచ్చుట, గుర్తించుతూ వచ్చుట నేను కేవలం ఒక మెసెంజరు మాత్రమే కాదు భగవంతునికి సన్నిహిత సంబంధుడను అనే భావము చేత I am the son of God అన్నాడు. అనగా దైవత్యమునకు అతిసమీపముగా వాడూ వచ్చాడు

లోకములో అవతారములు బహువిధములుగా వుంటున్నాయి. నిజ్జీవతారము. అనగా ఒక సామాన్య మానవ తత్వములో మనము జీవించి నిత్య జీవితములో మన కర్మ వృత్తమును గుర్తించి ఆదర్శ వంతమైన జీవితాన్ని అందించి ప్రేమను పెంచి ఏదిమందికీ పంచేది నిజ్జీవ తారము. విశ్వేశ్వర తారముని రెండు వది. అనగా కేవలము అప్పుటికప్పుడు మాత్రమే ప్రత్యక్షమై ఆకారమును పూర్తిగావించి ప్రజలను ఆనంద పరచి ఆ కష్టమును నివారణ గావించటము యిది విశ్వేశ్వర తారము. అవిశ్వేశ్వర తారముని మూడవది. అనగా అంశములతో కూడి కేవలము మానవత్యమునే వానిని ఆధారము చేసుకొని దేహ తత్వమును అక్షయమునందుంచుకొని పారమార్థిక దృష్టితో ప్రాపంచిక జీవితాన్ని గడపటము. నాల్గవది అంశావ తారము. అనగా కొన్ని దైవశక్తులతో కూడి దైవ దృష్టితో కూడి సామాన్యమైన మానవులకు లోతి మానవులకు రగిన తైత్వమును సాహసమును అందించటము. బిడవది పూర్ణావతారముని. సమస్త శక్తులతో కూడి, సమస్త సృష్టిలో చరి పూర్ణమైన ప్రేమతో మానవత్యమును ఏకత్యమే గావించటానికి ప్రయత్నము చేయటము. ఇదే ప్రేమ రాజ్యమునకు పూర్వదూరు

కనుక త్రమత్రమేణా యితను అంశావతారము సోభించి తాను కొంత వరకు అంశావ తారము లోనే అంత్యమువుతూ వచ్చాడు జోసెఫ్. I and my father are one అన్నాడెనాని Father అనేది వదల లేదు. అతని నిజమే కాని నేను, father దైవతము లో జీవిస్తూ వచ్చాడు. తనను శిలవకు కౌట్టినప్పుడు కట్ట కడపటికి తన శ్వాసము వెళ్లేవరకు కూడను చెప్పిన పదము ఒక్కటే Father, Father have you forgotten me have you forgotten me, have you forgotten me అన్నాడు వ్రాణం విడి చాడు. అనగా అంత్యములో కూడను Father అనే భావము రహితము ద్రింప చేసుకున్నాడు. కనుక పూర్ణావ తారమునకు దీనికి వుండిన ప్రత్యసము. జోసెఫ్ యగత్తుకు ప్రేమ తత్వము, కరుణా భావము వెద చల్లతూ వచ్చాడు. తాన దురదృష్ట వశాత్తూ జోసెఫ్ వానిన తరువాత అతని పెరు 350 సంవత్సరములు ఎవ్వకూ వుట్టరించ లేదు. అతని విషయములో అనేక విధములైన వాదోపవాదములు కూడను చేరువుతూ వచ్చారు. ఇది కేవలము అజ్ఞానులకుండి ఏరమ మార్శ్యత్యము మాత్రమే.

125128809

ఇట్టి సత్యాన్ని సుత్రించుకోలేని వారు యిలాంటి అంధకారములో ప్రవేశిస్తూ వుంటారు. ఇలాంటి వారు యొన్ని చూపినా, యొన్ని చేసినా, ఏది వారికి అందించినా వారికి అర్థము కాదు

నగలు పెట్టిన కోతికి సాగసు రాదు

కన్ను విప్పిన అంధుడు కనగ లేడు

భక్తి కలగదు మూర్ఖునకు యుక్తి చేత

ఈ మూర్ఖులకు భక్తి కలగాలంటే వివిధముగా వస్తుంది. అది కౌవలము ఒక యుక్తితో చూస్తారు. యుక్తి చేత భగవంతుని యొక్క భక్తివారికి యమాత్రము కూడను అలవరించదు. కాన ప్రేమ చేతనే భక్తి ముక్తి యంత్రులు కూడను సాధించ వచ్చును. భగవంతుని ప్రేమించుము. ఈ ప్రేమ తత్వమే మానవునకు రాజ మార్గము. అందరియందు దైవ త్వ మూలదన సమత్యాన్ని మనము అర్థము చేసుకోవాలి. ఈ ప్రేమచేతనే వికమత్వము సంభవిస్తుంది.

ఒక చెన్ను ఉదాహరణము. ఈనాడు యిక్కడ అనేక దేశముల వారంతా చేరారు. భాషలో భేదము. సంస్కారములలో భేదము. సింఘోతములలో భేదము వాంఛలలో భేదము. ఎన్ని భేదములు వుండి నప్పటికీ అన్ని భేదములు విస్మరించే సాయిప్రేమ తత్వమును విశ్వసించి ఒక ఏకత్వముగా అన్న తమ్ములు, అక్కచెడ్డిలిండ్లవలె జీవిస్తూ వస్తున్నారు. ఈ అందరూ యింత వికమత్వముగా కూడి ఆనందాన్ని అనుభవించటానికి ఆనందమే కారణము గానీ అస్సముకాదు. ఈ ప్రేమ లేని చోట ద్వేషము ప్రారంభమవుతుంది. ప్రేమ నష్టకము చేతనే యుర్బడుతుంది. ఈ ప్రేమ చేత మనకు శాంతి లభిస్తుంది. ఈ శాంతి చేతనే మనము సత్య మార్గములో ప్రవేశిస్తాము. ఈ సత్యమార్గములోనో మనకు ఆనందము లభిస్తుంది. ఈ ఆనందమే దైవస్వరూపకముగా మరిహోతుంది. కనుక

Where there is confidence there is Love
Where there is Love there is Peace
Where there is Peace there is Truth
Where there is Truth there is Bliss
Where there is Bliss there is GOD.

కనుక నష్టకమును మనము అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. ఈ నష్టకమే లేకపోతే అంధుడుగా మరిహోతుడు. పిచ్చి పిచ్చి విషయాలపైన కూడను వారికి నష్టకము అభివృద్ధి అవుతుంది. కాన సత్యముపైన పవిత్రమైన దానిని నష్టకము కుదరటం అది ఒక ప్రాప్తి కూడా వుండాలి.

దైవము అనేక రూపములలో వుంటున్నాడు. అది బెదాంత పరిభాషలో సహస్రశేర్షా పురుషుని సహస్రాక్ష్య సహస్ర పాళ్ అనగా సర్వరూపములు భగవంతునివే.

125128810

భగవంతుని అనేక రూపములలో ఆరాధన చేయుటము కేవలము ఆనందనిమిత్తమే. కామ
న్ దేశములో కూడను భారతీయులు విశ్వసింపజేసినట్లు అనేక దేశవలనంతో విశ్వసిస్తూ వచ్చి
రు పూర్వము. దాని తరువాత క్రీష్టియన్ మతము ప్రారంభమైంది. మొట్టమొదట ఏక
త్వ మనేది తోడు. అనేకత్వము లో నుండి ఏకత్వము లోకి ప్రారంభమైంది. మొదట
సోత్ బోసు వుండేవాడు. అతని ప్రధానమైన శిష్యుడుగా ఫ్లాట్ ఒకడు వచ్చాడు. ఈ ఫ్లాట్
మాత్రమే ప్రధానమైన తత్వాన్ని జగత్తుకు విస్తరి చేస్తూ వచ్చాడు. ఈ ఫ్లాట్ శిష్యునిగా అరిస్టో
టోల్ బయలు దేరాడు. ఈ అరిస్టోటోల్ శిష్యుడే ఆంగ్లండురుగా వచ్చాడు. కనుక యిప్పు
సాంప్ర దాయకముగా వచ్చినటువంటివి. కానీ అనేకత్వములో వుండిన దివ్యత్వమును
బోధించిన వాడు ఫ్లాట్.

కనుక అన్ని దేశములందు సత్యము ఒక్కటే. దేశములు వేరైనప్పటి
కి సత్యములు మారటానికి వీలుకాదు. కనుకనే Truth is God ఆసక్తిని మనము అను
సరించాలి. ఈ సత్యము మనయందే వుంటున్నది. అదే వేదాంతపరిభాషయందు సత
తే అనంద మన్నారు. ప్రపంచములోని ప్రతి పదార్థమునందు అస్తిభాతి ప్రాయం యా
మాడూ వుంటున్నది. పదార్థములు ఎన్నివారినిప్పటికి సత్య వస్తువు అనేది ఒక్కటే.
అదే వున్నది. సత్య అనగా Being. ఇతే దానికి ఒకవిధమైన ప్రకాశాన్ని చేకూరుస్తూ
వచ్చినది తే. ఇది ఒక టంబ్లరు. ఈ టంబ్లరు వున్నది. ఇతే వున్నదని యేకతగా
కను పిస్తున్నది కాబట్టి వున్నదని చెప్పుతున్నాము. కను పింప చేయటమే తే
దొని ఆనందముగా అనుభవించటమే ఆనందము. ఈనాడిది టంబ్లరుగా వుండు
చ్చును, మనము దొనిని చెదరగాట్టి ప్లేటుగా తయారు చేసుకోవచ్చు. టంబ్లరు మారి
గాని వెండి మారలేదు. ఆప్లేటు మరికొంతకాలమునకు సరైనగా మార్పుకొన వచ్చును. ప్లే
టు రూపము మారింది గాని వెండి మారలేదు. టంబ్లరునందు, ప్లేటునందు, స్వయం
నుదు వుండిన ఆకారము మార్పువచ్చినదిగాని ప దార్థము యొక్క తత్వము ఒక్కటిగానే
వుంటుంది. అదే విధముగా మానవత్వములో వున్న రూపనమములు మారవచ్చును కానీ
సత్య తే ఆనందము మారలేదు. అదే శాశ్వత మైనది.

ప్రేమ స్వరూపులారా! మానవ జాతికి మధ్యనున్న బేధమనే గోడను
మనము కొట్టి వెళ్ళాలి. ఈ దట్టమైన కులమతములనే కాలాలును మనము దూరము
చెయ్యాలి. అందరూ ఒక్కటే అనే యొక్కత్వమును మనము విశ్వసించాలి. ప్రేమతత్వాన్ని
మనము పెంచాలి. అప్పుడే దేశమంతా కూడను ఒక్కటిగానూ ఆనందముగానూ కళకళ
లాడుతుంది. చూడండి ఎన్నో సంవత్సరములనుండి దివ్యతాపి లోపల దొన
X గానూ నాడు డాలాపై భవముగా జరుపుతున్నావు. ప్రధానమైన పట్టణమిది, దీ
సన పుట్టిన స్థానమిది. ఈ స్థానము లోపల యీనాడు మానవునిలో వున్న దుర్గుణము
లు, దురాలోచనలు, స్వార్థము, స్వప్రయోజనము చేత యీనాడు ఆ దివ్యతాపి లో

125128811

Xగాలు చరుపుకోకుండా నిలిపివేశారు. ప్రపంచమంతా చరుగుతున్నాడిగానే యానాడు చెతకోవజు అపల యానాడు Xగాలు ఏండుగ చరుపలేదు. దీనికి కారణము యి మిటి? మానవునిలో వుండిన స్వార్థమనే దుర్లుణమే. భగవంతుడు అందరియందు వున్నాడు. అందరినాడు. కేవలము వ్యక్తి స్వరూపుడు సమిప్తి స్వరూపుడు. అందరికి అధిణ ము వుంటున్నాడి. ఇలాంటి ఏకత్వమును భరించటము దైవత్వము అనే పదమునకు అర్థము. ఈనాడు మనము దేశము అపల ఐకమత్వమును పెంచాలి.

ఐకమత్వమే మానవుని ప్రాణన లక్ష్యము. ఈ ఐకమత్వమే వుండిన ప్పుడు యా దోషములు అడుగంటి పోతాయి. బోధములు అడుగంటి పోయినప్పుడే ఆనందము ఆవిర్భవిస్తుంది. ఆనందమే మన జీవిత గమ్యము. కనుక మిథుండరు కూడను వ్యక్తిగత బోధములను గాని, ప్రాంతీయ బోధములను గాని, దేశ బోధమునకు గాని అవకాశము యివ్వక అందరు దైవము యొక్క బిడ్డలమనే భావాన్ని పెంచుకోవాలి. విరాహా మైనా పూజించండి గాని అంతా ఒకటే అనే సత్యన్ని సుర్తించండి. ఇలాంటి ప్రైమరీ ట్రైనింగ్ని పెంచుకోవటమే యిలాంటి ఏర్పడినము యొక్క అంతర్దామము. జిసస్ పుట్టిన దినము కేవలము తినటము, త్రోగటము, ఆడుకోటం, పాడుకోటం యిది మాత్రమే కొడు. ప్రాణన పైన కర్తవ్యము. జిసస్ ఆదర్శముగా నిరూపించిన విషయములను మనము ఆచరణలో పెట్టాలి. అది నిజమైన సింగిల్ డిస్టెన్షన్ గుర్తు. అతని పుట్టిన ఏండుగ చేసుకోవటము, అతని ఆదర్శములను పూర్ణ్ పెట్టటము యిది భక్తుల సరైన లక్షణము కాదు. ఎవరిని మనము విశ్వసించి నామో ఆవిశ్వసించిన వ్యక్తి యొక్క ఆదర్శ జీవితములో ఆచరించటానికి ప్రయత్నించాలి. బోధన మాటను ఆచరించుకుండా భక్తి భక్తి అంటే యేమి భక్తి యిది. కేవలము భూటక పు భక్తి. ఇలాంటి దీనిని భక్తి అని చెప్పటానికి వలకొడు. ఇది స్వార్థ పరమైన దుర్లుణమనే చెప్పువచ్చు. అన్నిచేయి కవాయిని ఏదీకటి కెందైనా ఆచరణలో పెట్టాలి. నేను రామ భక్తుడను, నేను కృష్ణ భక్తుడను, నేను నామి భక్తుడను, నేను జిసస్ భక్తుడను అని చెప్పుకోటం మలభమే కాన చెప్పే అనికంటే ఆచరించే ఆచరణములు చేరటానికి ప్రయత్నించాలి. వాదే నిజమైన భక్తుడు. ఆచరణ చేసుకొని కేవలము వాక్యాల్లో వుచ్చరించిన మాత్రమన యిది ఆనందము లభించదు.

పుట్టిన మర్తించిన పాము మరణ మొందునా
తనువును తో దండించిన విషయ భగవంతునా
ఆకలిదప్పులు వడినంత ఆత్మజ్ఞుని తానగునా
తానెవరో తెలియకున్న తత్వజ్ఞున మెటుకుదురు.

అన్నారు. హం అమ్మి అనే సత్యన్ని సుర్తించటానికి మనము ప్రయత్నించాలి. నిరంతరము హం are you, హం are you అని ప్రశ్న వేస్తున్నామే గాని హం అమ్మి

125128812

అని ప్రశ్నించు కోటం మరచిపోతున్నాడు మానవుడు. తనను తాను తెలుసుకో కుండా
ఎవరో వరినో తెలుసుకుంటే వచ్చిన ఫలిత మేమిటి? తనను తాను తెలుసుకున్నవాడు
సర్వము తెలుసుకున్న వడతాడు. కనుక తాను ప్రేమ స్వరూపుడి. ఈ ప్రేమస్వరూపుడు
కనుక సర్వుల ప్రేమ స్వరూపులుగానే విశ్వసింపవలె. కనుక ప్రేమలో భగవంతుని
స్మరించండి. ప్రేమలో భగవంతుని భజించండి. ప్రేమలో భగవంతుని వరించండి
ప్రేమలో జీవి తమను తరింప జేసుకోండి.